

▶ Lees voor

Saxofonist Golden Earring gaat als kersverse vader swingend door het leven met nieuw jazzalbum

Rob Vlastuin 31 januari, 20:00 • Aangepast 5 februari, 14:58 • 5 minuten leestijd

DEN HAAG - Herman Brood, Golden Earring, Jules Deelder en Hans Dulfer. Het zijn niet de minsten met wie de Haagse saxofonist Boris van der Lek heeft samengewerkt. Nu is hij terug met zijn eigen quintet en een kersvers jazzalbum. Bovendien is hij drie maanden geleden opnieuw vader geworden, ditmaal van een dochter: 'Het is een wonder. Ruby Jazz. We noemen haar Jazzy. Mooier kan bijna niet.'

We ontmoeten de 60-jarige Van der Lek in het Haagse muziekcentrum Musicon, vlak bij hem om de hoek. Aanleiding is het nieuwe album *When I Fall In Love* dat hij heeft opgenomen met zijn quintet The JazzFluencers. Het album is een ode aan zijn held, saxofonist Ben Webster, en trompettist Harry 'Sweets' Edison.

Het toeval wil dat hij en zijn quintet eerder die week hebben opgetreden in het Leidse café De Twee Spiegheles. Laat dat nou precies de plek zijn waar Ben Webster in 1973 zijn laatste optreden gaf. Een gig die hij moet staken omdat hij uitgeput is en die hij afsluit met de historische woorden: 'I'm old and going, you're young and growing. So have your fun while you can.'

Webster overlijdt twee weken later in een Amsterdams ziekenhuis. Volgens van der Lek als gevolg van een verslaving: 'Drank. Geweldige laatste woorden, die ze toevallig hebben opgenomen op een plaat. Daarna kreeg hij een hersenbloeding en toen was het voorbij.'

Verlaving

Van der Lek weet hoe het is om verslaafd te zijn. Ruby Jazz is het levende bewijs dat het nu goed met hem gaat. Van spijt wil hij niets weten: 'Dat kan ik me ook niet permitteren. Daar leven we te kort voor. Zoals Herman Brood altijd zei: spijt is een koe die schijt. Daar hebben we geen tijd voor.'

De saxofonist spreekt zelf van een 'fantastisch leven'. Om maar eens wat namen te noemen: 'Hans Dulfer, dertig jaar. Dat vind ik nog steeds te gek ook. Herman Brood was geweldig. Jules Deelder tot aan zijn dood. Golden Earring. En nog veel meer van dat soort pluimage.'

Golden Earring

Het avontuur met Golden Earring duurt anderhalf jaar, tot hun vaste saxofonist Bertus Borgers terugkeert. 'Het moment dat ik op werd gebeld, zat ik bij een kennis in huis. Hij zei: met George Kooymans. Ik dacht: George Kooymans? Hij zei: zou je met onze band willen spelen? Ik zei: dat wil ik zeker wel.'

Twee weken later staat hij met Golden Earring op het podium in Wateringen: 'Ik heb een geweldige tijd gehad met die gasten. Vreselijk gelachen ook. Het zijn echte Hagenaars. Het beste wat ik ooit heb meegemaakt op geluidgebied. Alles was goed geregeld. Onvoorstelbaar. Tot aan het toilet toe.'

Voor hem persoonlijk was het ook te gek: 'Ik wist dat Barry Hay ooit saxofoon speelde. Een prachtig mooie saxofoon. Maar hij zei dus tegen mij: ik ga naar Curaçao verhuizen en ik heb een saxofoon. Zou jij die tot aan je dood willen bespelen? Ik zei: nou, graag. Dus dat is wel erg warmhartig en nobel van Barry.'

Liefde voor de jazz

Hoewel hij jarenlang met grote namen in de Nederlandse rock-'n-rollscene samenwerkt, gaat zijn hart uiteindelijk toch uit naar de jazz. Die liefde heeft hij te danken aan zijn vader: 'Die muziek hoorde ik toen ik nog thuis woonde. Ik was vijftien. Toen ben ik begonnen met saxofoon spelen. Mijn vader had een hele grote collectie jazz-lp's.'

Daaronder ook die van Ben Webster en Harry 'Sweet' Edison. Hij werd betoverd door de sound van het machtige instrument: 'Dat geluid van Ben Webster is ongeëvenaard. Dat is wel zo vreselijk mooi.' Wat hem betreft moest daarom dat nieuwe jazz-album er ook komen.

het album 'When I Can't Live Without the Music' uit de jaren veertig en vijftig. Die muziek is bijna vergeten. Dat is raar natuurlijk. Je hebt het over zeventig jaar later. Ben Webster en Harry 'Sweets' Edison hadden een paar prachtige albums gemaakt en die wilde ik wederom naar boven liften.'

Wat maakt die muziek zo bijzonder voor Van der Lek? 'Dat het swingt, dit...!' Hij knipt met zijn vingers, op de maat. 'Geen free jazz, geen moderne toestanden, maar gewoon zoals het is. Gewoon echte instrumenten en het swingt, daar gaat het om. En dan op mijn manier gespeeld, en dat is redelijk tot zeer goed gelukt moet ik zeggen.'

Biljarten

Behalve de muziek heeft de saxofonist nog een opvallende hobby die je niet zo snel zou verwachten: biljarten. 'Ik heb van de week nog een wedstrijd gespeeld. Het driebandenspel is behalve kunstig, moeilijk. Je moet er veel voor oefenen, maar dat vind ik ook niet erg.'

De saxofonist kan het niet ontkennen, driebanden is niet erg rock-'n-roll. 'Om te doen is het geweldig, maar om te kijken pleur je gelijk in slaap. De mensen die het beoefenen, trambestuurder of schilder, dat is een hele andere blues. De eerste jaren dachten ze: wat is dat voor een randdebiel? Maar gelukkig denken ze het niet meer zo.'

The Rolling Stones

Terugkijkend denkt hij dat hij alles uit het leven heeft gehaald. Tenminste... hij vindt het wel jammer dat hij nooit met The Rolling Stones heeft gespeeld. 'Dat is mijn favoriete band, vooral Keith Richards. Geniaal hoe hij alles met één vinger zo'n beetje kan spelen en dan zulke riffs kan maken. Dat is toch wel uniek.'

Het lijkt hem ook erg leuk om met Keith Richards te gaan biljarten. Niet muziek maken? 'Natuurlijk wel, maar dat is erg voor de hand liggend. Het lijkt me een man met goede verhalen, een hele aardige man. Ik heb geen idee of hij biljart. Maar als dat zo zou zijn, zal het wel snooker of pool zijn, denk ik. Het blijft een Engelsman natuurlijk.'

• LIVEBLOG LEES OOK

Golden Earring geeft in Ahoy voor tienduizenden mensen allerlaatste concert: 'Vond het fantastisch'

LEES OOK

Golden Earring schittert voor de allerlaatste keer: 'Het is heel zwaar'

LEES OOK

Golden Earring bezorgt 'brok in keel' tijdens afscheidsconcert: 'Hele zaal werd stil'

Deel dit artikel

X

Facebook

WhatsApp

LinkedIn

Email

Kopieer url